

Andragende fra Fiskernes Understøttelsesforening. Fiskerne er saaledes stillede, at de i Almindelighed ikke kan være Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og jeg har sagt til dem, at jeg ser med Sympati paa deres Andragende. Det er i og for sig beskedent, idet det gaar ud paa at ønske en Statshjælp paa 9 000 Kr., der skulde være noget af en Erstatning for, at de ikke modtager de Bidrag, som de arbejdsløse faar gennem Arbejdsløshedsforsikringen, og hvis dette Lovforslag, hvad jeg naturligvis maa haabe paa trods Oppositionens negative Stilling her, gennemføres — jeg er stadig villig til Forhandling, og det kan jo være, at denne lille Antydning i Betænkningen vidner om, at man i det andet Ting vil tage en positiv Forhandling op —, hvis altsaa dette Lovforslag gennemføres, og de Arbejdere, der altsaa har sikret sig gennem Arbejdsløsheds-kassen, faar den ekstra Haandsrækning, som jeg nu mener er i høj Grad paakrævet, vil jeg med største Glæde tage Spørgsmaalet op om at bringe Fiskerne eller andre, der maatte være i en saadan særlig Stilling, at de ikke kan hjælpes paa denne Maade, en Hjælp og optage en Forhandling med Finansudvalget derom. Dermed skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger fra Udvalgsflertallets Side, til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (J. P. Nielsen): Vi har fra Socialdemokratiets Side ikke tiltraadt Udtalelsen med Hensyn til de saakaldte Funktionsorganisationer. Jeg indrømmer, at hvis de er i Stand til, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kragh forudsatte, at løse et saa stort Spørgsmaal som hele Arbejdsløsheds-spørgsmaalet, var der maaske Grund til at støtte dem. Jeg har undersøgt, hvad der skjuler sig bag disse Foreninger. Der er vist i dem alle tre en 200—300 Medlemmer — stort flere er der vist ikke. Privatfunktionærforeningen, som naturligvis rettelig hører hjemme i Arbejdsledernes Arbejdsløsheds-kasse — det er jo en Arbejdsløsheds-kasse, som er skilt fra alt, hvad der hedder Fagorganisation, og som har faaet Statsanerkendelse —, har skilt sig ud, og det er maaske rigtigt, den hører maaske heller ikke hjemme i selve Arbejdernes Rækker, fordi dens Medlemmer indtager ledende Stillinger. Den har altsaa faaet en lidt finere Organisation; men at den saa ikke skulde være fin nok til en lille Kreds af Mennesker, uden at de skulde danne en selvstændig Organisation, som Staten ogsaa skulde støtte, er dog vist at komme lidt for langt ud. Nu er det vist

ogsaa saaledes, at det, de tre ærede Partier og Ordførerne for de tre ærede Partier vilde lave her, var saadan en lille politisk Høst, men jeg maa bedrøve dem med, at hvis det kun angaar de tre Organisationer, er der grumme lidt at høste, for bag de tre Organisationer staar uhyre faa Mennesker.

For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det, de ansøger om i det Andragende, der er tilstillet Udvalget, er en Forhøjelse af den ekstraordinære Hjælp. Det er ikke saadan, at de Folk, der her er Tale om, ingen ekstraordinær Hjælp faar. Jeg har netop anmodet Københavns Kommunes Hjelpekasses Kontor om at sige mig, hvorledes det var med disse Folk, om de fik Understøttelse, og om den samme Forhøjelse var indtraadt for dem, som er indtraadt fra Jul for Medlemmerne af de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og derom har jeg faaet følgende Redegørelse: For Tiden faar mandlige Familieforsørgere 2,25 Kr. pr. Dag foruden Børnetillæg. Det faar de først i 70 Dage, men derefter faar de yderligere i 20 Dage fortsat Hjælp, for saa vidt de har haft Arbejde i 10 Maaneder de sidste 2 Aar. Den tidligere Indenrigsminister ved jo, at det er Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, som gælder her. Altsaa, disse Folk faar ekstraordinær Hjælp; de faar af Fonden, og de faar tilnærmelsesvis det samme som Medlemmerne af de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og saa er der dog vist ikke, fordi de af en eller anden Grund ikke vil være Medlemmer af en almindelig Arbejdsløsheds-kasse, Anledning for Staten til at betale dem for at lave separate Organisationer. Jeg tror i hvert Tilfælde, at er der noget, man kan sige vil være uheldigt og skadeligt for Forsikringsprincippet, er det først og fremmest dette.

Nu maa jeg tilstaa, at naar man ved, hvilken Magt der staar bag disse tre Organisationer, lyder det jo ikke af saa lidt, naar de henstiller følgende til Udvalget — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere det: „I Henhold til de anførte Grunde tillader vi os herved at andrage det høje Udvalg om, at det maa blive indstillet til Folketinget, at Loven af 4. Marts 1924 — udover det ovenfor under Punkt a. foreslaaede — maa blive ændret paa følgende Punkter: b. Reglerne i Lovens § 31, 6te og 7de Stykke, ændres saaledes: at Understøttelserne — hvad enten de paagældende er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse eller ikke — *mindst* skal andrage, henholdsvis i København—Frederiksberg: For Familieforsørgere Kr. 3,50 pr. Dag.“ Selv om vi fra Venstres og fra konservativ Side i Arbejdsløshedsnæv-